

متن پرسش

با سلام: استاد درد دلی داشتم، نمیدونم گیج شدم. بنده پدری دارم تو جبهه بوده جنگ ایران و عراق، حاج آقا: پدرم سواد هم ندارند، یه چیزایی می فهمند ولی نمیدونم به خاطر بیسوادیه به خاطر کم‌کاری فرهنگی؟ نمیدونم علت چیه؟ فکر می‌کنم ایشون کم آورده، گیج شده حاضر نیست زیر بار هیچ عالمی بره، فکر می‌کنم می‌خاند خودشون مسیر را طی کنند. مباحث عرفانی تلویزیون را دنبال می‌کنه ولی فکر می‌کنم چون تو عالم غیرمجازیه، زیر بار نمیره، گیج میزنه، نمیدونم به خاطر شغل‌شونه، ایشون فرهنگی نبودند، یعنی سوادشو برا تو آموزش و پرورش بودن نداشتند، نمیدونم کم کاری فرهنگی بنیاد هست؟ شصت و خورده‌ای سال دارند، گاه به خاطر خطا و تجربه کردن بنده را هم بهم میریزه، مدام تحقیر و.. با این‌که از نظر تربیتی تو مراکز مدرسه و.. خوب تربیت شدم، ولی به خاطر امر و نهی زیاد پدر و مادر اصلاً تمام استعدادهام از بین رفته، و هیچ به هیچ. البته نمیدونم دلایل سیاسی و.. هم هست. ولی به نظرم خانواده خیلی مهمه، گاه فکر می‌کنم اینها اصلاً خودشونو با اجتماع تعریف نکردند. گاه هم فکر می‌کنم اصلاً نفهمیدند برای چی رفتند جنگ؟ نمیتونم تشخیص بدم کجای کار می‌لنگه؟ حاج آقا! خسته شدم، حاضر هم نیستند حرف هیچ‌کس را گوش بدن، با کارهاشون منو هم از بین بردن، فکر می‌کنم اصلاً تحلیل ندارن، هرکی هرچی می‌گه دنبالش میرن، شاید عدم تمرکز فکرشون باشه! گاه می‌گم اگه درس بخونن بهتره! ولی اصلاً سرکلاس و نمره و اینها نمیتونند بند بشن. نمیدونم برای این‌ها باید تدابیر خاص داشت؟ چند وقت پیش یه بحث تو تلویزیون راجع به سند تحول سوادآموزی می‌گفت که طرحش در سمنان اجرا و موفق بوده، ولی شهرهای دیگه هنوز نیست، نمیدونم چکار باید کرد به گمانم تربیت، مهمترین مشکل اجتماع ما باشه. حاج آقا کمک کنید چکار کنم؟! ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در شرایط بحران، عموماً افراد با تحلیل‌های قبلی خود از شرایط، نمی‌توانند خود را ادامه دهند. به لطف الهی ما در حال بازخوانی آن چیزهایی هستیم که در گذشته‌ی خود از آن‌ها خوب استفاده نکردیم. دین را در حد احکام فقهی و عقاید را در حد کلام جدلی تقلیل دادیم و انقلاب را در حد یک اتفاق سیاسی پایین آوردیم و غافل شدیم از این‌که باورهای دینی باید راه ما را به سوی حقایق بگشاید و مأوایی گشوده جهت ادامه‌ی زندگی گردد و انقلاب اسلامی بستر بازگشت خدا در امورات اجتماعی باشد و عبور از جهان سکولار. که البته آرام‌آرام در بازخوانی خود به آن‌چه باید

نزدیک شویم، نزدیک خواهیم شد. پس بدون درگیری، فرصت دهید تا به مرور به خود آیند. موفق
باشید